

Donderdag

den 21 September.

FRANKFORT, den 17^{den} September.

De Kamer der afgevaardigden van het Koninkrijk Beieren heeft den 17^{den} dezer besloten tot het volgend adres aan den Koning:

Allerdoorluchtigste en grootmagtigste Koning, allergenadigste Koning en Heer! In alle oorden van ons Beijersch vaderland werd de tijding van het ongeluk, hetwelk uwe Koninklijke Majesteit aan de zijde van H. M. de Koningin en H. M. de Keizerin-Moeder van Oostenrijk, den 3^{den} dezer bedreigde, met een zetting vernomen; in alle oorden des vaderlands was de vreugde over de gelukkige afwendig van het gevaar en de dank jegens de Voorzienigheid onuitsprekelijk groot. De Kamer der Afgevaardigden, ingevolge oproeping van uwe Majesteit thans juist vergaderd, en sedert eene reeks van jaren gewoon, om de gezindheden van de Beijersche natië op eene rondborstige, aan de belangen van het doorluchtig vorstehuis verkochte wijze, voor den troon van den monarch te brengen, wil de gebeurtenis van den 3^{den} September niet laten voorbijgaan, zonder in naam des ganschen volks de gevoelens van de innigste deelneming eerbiedig uit te drukken. Zigtbaar heeft de hand der Voorzienigheid bij deze gebeurtenis in dezelfde beschermende kracht over Uwe Koninklijke Majesteit gezweefd, met welke zij nog onlangs de ramp van de cholera-ziekte van uw keizerrijk huis afgewend heeft: Moge de Almachtige Uwe Koninklijke Majesteit met het gezamenlijke Koninklijke stamhuis, dat wij met hoog gevoel en blijdschap het onze noemen, voortdurend beschermen en bewaren; moge het uwe Majesteit vergund zijn, nog vele jaren lang zelf getuige te wezen van de zegeningen, welke uwe roemvolle regering over het Beijersche volk verspreidt. Ontvang gunstiglijk deze eerbiedige betuiging onzer diepste deelneming als de gezindheden van onwrikbare verknochtheid, liefde en trouw jegens uwen doorluchtigen persoon en het gezamenlijke Beijersche stamhuis, waarmede wij met diepen eerbied steeds blijven Uw koninkl. Maj. trouwgehoorzaamste Kamer der afgevaardigden.

— Omtrent het bedoelde geval heeft men nader van een ooggetuige vernomen, dat hetzelfde plaats had bij eene steile, ongeveer 60 voet diepe afhelling, welke met eenige boomen en struiken begroeid is, en aan welke voet de Ramsauer beek vloeit. Een der middelste paarden, hetwelk aangedreven moest worden, werd plotseling halstarrig, sloeg en wierp het andere tegen de heining, welke brak, waardoor de beide dieren in den afgrond storteden. Gelukkigerwijze werden zij echter door de boschaadje opgevangen. Alleen aan deze omstandigheid is de redding der Vorstelijke personen te danken. Zoo werd het den postiljon mogelijk, het rijtuig aan den rand des afgronds tegen te houden, daar de weg effen was, en de lijfhuur, alsmede een lijfjager, die snel van den bok afsprongen, konden de Vorstelijke personen uit het rijtuig helpen, die geheel onbeschadigd bleven.

PARIJS, den 15^{den} September.

Een brief uit Bona, van den 28sten Augustus, behelst het volgende: De armee in Afrika verhoogt zich zeer, dat de veldtocht naar Constantine zal plaats hebben, en hoopt eenen aan haren strijdmat geëvenredigden tegenstand te zullen ondervinden. De kolonisten en speculanten zijn niet minder blijde, eindelijk uit de onzekerheid te zijn. In het kamp Merdschez-Amar werken 4000 man ijverig aan de wegen; in den loop der aanstaande week zal men waarschijnlijk tot aan den top van Ras-el-Alba komen. Vijf uren zuidelijk van dezen berg, heeft Achmet-bey aan de oevers van den Uad-el-Zenati eene versterkte legerplaats opgerigt. Zijne aldaar verzamelde krijgsmagt wordt op 10000 man begroot. Bovendien zijn de hem toegenegene Scheiks bereid, bij het aanrukken der Franschen zich met hunne manschap bij het leger van den Bey te voegen. De staat van gezondheid van het Fransche leger is helaas niterat slecht. In het hospitaal te Bona liggen 2000 soldaten, en de houten barakken van al de legerkampen zijn met zieken opgevuld, wier bedenkelijke toestand geen vervoer naar Bona gedooft. Dit is geenszins te verwonderen. De vreeselijke hitte, de slechte levensmiddelen, het gebrek aan water, het bezwaar van den harden arbeid onder eene gloeiende zon, en eindelijk geene rust, geen slaap bij nacht wegens het talloos ongedierte, welke de kwaal van het kamperen zijn, — tegen zulk een lijden te kampen, vereischt een ligchaam van metaal, en het verwondert mij nog, dat de gansche armee niet in het hospitaal ligt. De thermometer teekende in de laatste dagen, 's morgens om 10 uur, 38 graden in de schaduw. Na 10 uur volgt er dan een koel luchtje, hetwelk tot 5 uur des namiddags duurt, en de drukkende hitte matigt. De dagen nogtans, dat de

strococo waait, is de lucht schier als van. In het kamp Merdschez-Amar worden de troepen den vernielenden invloed van dezen westtijnwind veel meer gewaard, dan hier; het kamp is door onderscheidene bergketels eenigzins beschut. Voor eenige dagen kwamen de generaals Bro, Bulhles en Carman door Bona, die hun gevolg bevondt in de Hadschi Soliman, den stiefbroeder van den Bey van Constantinog en gewezen Khalifa der provincie. Het is een krachtig grijsaard van bijna 70 jaar; wetteneen langen grijzen baarden een edel voorkomen; hij strijdt thans voor de Franschen en kommandeert de bataljon bij afwezigheid van Jussuf. Men beweert dat Hadschi Soliman grooten invloed in de provincie heeft. De genoemde drie generaals begaven zich naar Merdschez-Amar. Aldaar zijn thans zeyen generaals bijeen een slachts 4000 soldaten.

— De *Moniteur* deelt de volgende télégrafische depesches mede: *Bayonne den 13^{den} September des avonds ten 7 ure.* Den 10^{den} September is de brigadier Iriarte uit Pampeluna getrokken, om de Carlisten te Muro aan te vallen. Er heeft een gevecht plaats gehad, waarin bij de Christids 150 man buiten gevecht zijn gesteld. De Carlisten zijn tot over de Arga terug geworpen. Pampeluna is rustig, ofschoon de verhuizing voortduurt. De troepen zijn den 11^{den} naar Puente de la Reina getrokken, om zich met den generaal Ulibari te vereenigen.

— *Bayonne den 14^{den} September des avonds ten 7 ure.* Den 10^{den} had men te Madrid tijdingen uit Lissabon van den 1sten September; men was er steeds in onderhandeling, doch niets was er tot stand gebragt.

— *Iriarte en Ulibari* hadden zich den 12^{den} te Puente de la Reina vereenigd, om aan te vallen.

Bayonne 15 September.

Er heeft in de omstreken van Pampeluna een gevecht plaats gehad met vijf Carlistische bataljons, die met een vrij groot verlies op Echaury teruggejaagd zijn. 150 gekweten van de troepen der bezetting en van de tiradores waren te Pampeluna aangekomen.

Bayonne 15 September.

Volgens tijdingen uit Pampeluna van den 13^{den}, heeft het gouvernement geweigerd de schikkingen van den 7^{den} te erkennen, en de vorige Onderkoning heeft zich te Lumbier aan de spits der troepen gesteld, zich verklaard de eenige wettige autoriteit te zijn. Dien ten gevolge heeft de generaal Ulibari geweigerd met den generaal Iriarte mede te werken om Estella aan te tasten. Guibelalde is voor Talom versterkt geworden door 3 Carlistische bataljons, ten einde wederstand te bieden aan O'Connell, die zich te Audain versterkt.

— Uit Saragossa schrijft men van den 10^{den} September:

De politieke chef van de provincie Teruel meldt, dat het leger van Oraa den 3^{den} eenige gewaarschoten met de achterhoede der Carlisten in de omstreken van Orihuela heeft gewisseld. Den 4^{den} was het gevecht heviger en doodelijker; hetzelfde duurde van des morgens vier tot tien ure. Denzelfden dag heeft Espartero des morgens ten twee ure Pozuoden verlaten, zich naar Orihuela wendende.

— Zes gevangenen zijn zoo even in de stad gebragt; onder hen bevindt zich een monnik, die recruten voor don Carlos had geworven; de onbeschaamdheid, welke deze man aan den dag teide, zoudt bijna noodlottig voor hem zijn geworden. Het volk wilde zich van hem meester maken; zij zonden hem van een hebban gereten zonder de toestemming van het eskorte. De stoutheid heeft dezen man geen oogenblik verlaten; te midden van het geschreeuw des volks wandelde hij rustig voort, en beantwoordde de bedreigingen met een spottend laghen.

— Don Carlos schijnt zich naar Valentia te willen begeven; hij is de 22 bataljons van Espartero twee dagen vooruit.

— In het *Journal des Débats* leest men:

De jongste tijdingen uit Madrid zijn van den 9^{den} September. Op dien dag was men er niet zonder bezorgdheid wegens eene beweging der Carlisten, die van den kant der Mancha de hoofdstad schijnen te willen naderen; maar de door generaal Espartero genomen maatregelen zijn van zodanigen aard, dat daardoor de gemoederen met opzigt tot de gevolgen van dezen nieuwen inval kunnen worden gerust gesteld.

De minister van finantien gaat voort, zich met zijn departement onzijdig te houden, ijveriger en werkzaam dan welligt gelukkig. Men hoopt toch, dat hij eenig geld zal vinden, en in het hem opgedragen beheer eenige orde zal kunnen terugbrengen. Een conferentie

heid en onder geen voorwendsel hoegenaamd van de grondwet te zullen afwijken of gedoogen dat daarvan afgeweken worde.

Een later geslacht te willen dwingen tot betaling van schulden, welke een gedeelte zijner voorgaderen buiten de Grondwet mogten hebben aangegaan, wier noodzakelijkheid door het land niet op de grondwettige wijze mogt zijn verklaard, zou dus weleens ongrondwettig, en buitendien, misschien niet zonder grond, onbillijk kunnen heeten. Doch het erkennen eener dusdanige schuld als billijk beschouwd, als billijker dan het niet-erkennen, — dan toch kan het stapelen van schuld op schuld zoo ver gaan, dat het betalen van de renten derzelve eindelijk allerbezwaarlijkst wordt; gesteld dit bezwaar vertoonde zich onder eene volgende regering, wie waarborgt de schuldeischers dan, dat zij de billijkheid zal willen stellen boven haar belang, voorgesproken door het strenge regt; wie waarborgt hen dat zij meenen zal zulks te mogen doen?

Mag in een grondwettigen staat de billijkheid gesteld worden boven het strenge regt? Mag eene staatsmagt, die zweert: bij geene gelegenheid en onder geen voorwendsel hoegenaamd van de Grondwet te zullen afwijken, of gedoogen dat daarvan afgeweken worde, eene handeling, die haar voorkomen mogt buiten de grondwet te zijn gepleegd, bekrachtigen?

Partijen in Engeland,

sinds de 16te eeuw tot op CROMWELL.

Het leven der partijen is het leven van Engeland. Er is geen land, waar de daadzaken zoo veel invloed hebben verkregen, waar de meeningen zoo duidelijk vertegenwoordigd zijn geworden door groepen van menschen, aan deze of gene zaak toegedaan. In geen ander land van Europa is de strijd tusschen die meeningen en die groepen stormachtiger, verwickelder geweest. Doch was de kamp aanhoudend, de maatschappelijke voortgang werd nooit gestuit.

Elders, in Duitschland bij voorbeeld, komen de staatkundige verbeteringen langzaam: de geleerdheid, de logische en dialectische theorie, de argumentatie zijn hare plaatsmakers. Het werk der metaphysiek baant den weg aan het materiele werk. In Frankrijk veranderen de meeningen, alvorens de omwentelingen geëindigd zijn. De geheele maatschappij helt naar de monarchie van LODEWIJK XIV, alvorens LODEWIJK XIV nog verschenen is. Engeland gaat anders te werk: zoodra een belang zich vertoont, kampt het, het ontmoet andere belangen, die het bestrijden; en als de zege eene der partijen bekroond heeft, vereenigt men de verschillende factiën; dan eerst beginnen de wijsgeer en de man der wet hunne theorie voor te dragen, door bij voortdurend in eenen kring van vijandige en tegenstrijdige belangen te leven, heeft men er zich eindelijk gewend den strijd regelmatig te voeren; heeft men er de noodzakelijkheid van begrepen. Van daar dat gezag door de Engelschen aan de antecedenten toegekend, een gezag hetwelk de andere natiën missen of afwijzen. Bij gebreke van de grenzen te kennen, binnen welke hunne driften en hun strijd zich bepalen moesten, hebben de partijen in Spanje en Italië slagtoffers en lijken vermenigvuldigd; in Engeland, integendeel, sinds den aanvang der 17de eeuw tot op onze dagen, waren de partijen wettig. Deze wettigheid heeft haar, zoo al niet edelmoedigheid en zedelijkheid, althans eene soort van grootheid en billijkheid gegeven, die haar overal elders ontbreekt. Zekere regten eerbiedigende, zekere perken ontziende, zekere beginsels erkennende, hebben deze groepen van mannen, hoezeer ook werkzaam om hunne eigene meening en hunne bijzondere belangen te doen bovendrijven, zich echter wederzijds aan heilzame wetten, aan beproefde antecedenten gehouden. Een zoo algemeene, zoo krachtige, zoo vinnige strijd is, als het ware, een regelmatig spel geworden. Wonderlijk en grootsch schouwspel, eene der zeldzaamste vruchten buiten twijfel van de beschaving en het gezond verstand.

Alvorens dit tijdperk te bereiken, waarin de Britten zich nog bevinden, doch hetwelk zij wellicht spoedig verlaten zullen, een tijdperk van wettigen kamp, van verbroken vijandschap, van aanhoudenden schermstrijd tusschen de partijen, hebben zij verscheidene eeuwen moeten doorkoopen. Naardien hun land, onder al de landen van het westelijke Europa, datgene is, waar de belangen het duurzaamst zijn, en waar de meeningen het getrouwst de belangen vertegenwoordigen; hebben deze laatste zich eerst zeer laat gevoegd tot hetgeen men van hen vorderde. Ook is de geschiedenis van Groot-Brittannië bekleed met bloed, bezedeld met gruwzame vervolgingen en hatelijke wraaknemingen. In dat land is de democratie sterk, de aristocratie sterk, de troon magtig. De strijd der belangen is geen denkbeeldige strijd, geen ijdel tornooi, geen spiegelgevecht tot pronk en genoegen. De Engelschen zijn de constitutionele wegen niet ingetreden zonder eene menigte lijken te hebben vertrappt, zonder een aantal onregtvaardigheden te hebben gepleegd.

In de worsteling hunner partijen moet men naauwkeurig twee beginselen onderscheiden: het eene godsdienstig, het andere staatkundig. Beide hebben gelijkelijk bijgedragen tot de vestiging hunner vrijheden; somtijds hebben zij elkander wederzijds overschaduwed. Dikwijls zag

men het eene het andere, het wettelijkheid, het andere de springveer was.

Het staatkundige beginsel der Engelsche vrijheid is onder dan het godsdienstige. Het ontspruit regtstreeks uit de wittenagemot en de behoefte, welke de Teutonische en Gothische volken steeds lieten blijken, om de maatregelen hunner hoofden na te gaan, zich met hunne eigene zaken te bemoeijen, en nopens de ontwerpen, de plannen van aanval of van verdediging, welke het algemeen betroffen, hunne meening te uiten. De geest dier stammen zelve vorderde eene sterke vrijheid, eene aanhoudende discussie en een veerkrachtig, maar door allen erkend oppergezag. Het leenstelsel, het christendom, de hiërarchie der middeleeuwen zegesvierden niet over dit oorspronkelijk, onuitwischaar karakter. Het huis van Tudor vond reeds al de waarborgen der openbare onafhankelijkheid in gewoonte overgegaan en met wettige kracht gewapend. De Koning kon geene belastingen heffen zonder bewilliging van het parlement. Hij kon, zonder toestemming van hetzelfde, geene nieuwe wet invoeren, noch eenen burger gevangen doen nemen zonder wettig bevelschrift, waarin de overtreding uitgedrukt stond; de jury was in wezen; en besliste over de schuldigheid of onschuldigheid der beklagden; elke ambtenaar des Konings, eindelijk, die deze regelen overtrad, was onderhevig aan dezelfde straffen als ieder ander burger, en kon den stelligen last des vorsten niet tot verontschuldiging aanvoeren.

Alzoo verhief zich rondom de oppermagt een muur van beperking; dikwijls overstegen, zonder twijfel, dikwijls aangevallen of geschookt door burgeroorlogen, toevallen, omstandigheden, ondeugden; maar geëerbiedigd door het volk en gevreesd door de Koningen. Alwis het er op toelegt om dien muur te verdedigen en op te trekken, moet gerangschikt worden onder degenen, die men ten huidigen dage Whigs noemt. Allen, welke pogen de koninklijke magt uit deze perken der strenge wet te bevrijden, behooren tot het leger van het voorregt en de kroon, hetwelk de benaming van Tories aangenomen heeft. (1).

Lang bepaalde zich de weerstand tegen de aanmattingen van den troon uitsluitend bij de aristocratie. De baronnen grepen de prerogativen aan; en de vorst, omgeven van zijn hof, verdedigde ze zoo veel mogelijk. Onder HENDRIK VII, zag men den adel, gedund door burgeroorlogen, gejaagd door vogelvrij- en verbeurdverklaringen, geheel buigen en onder het koninklijk gezag bukken. Toen maakte HENDRIK VIII een gewelddadig misbruik van de nieuwe magt, welke de kroon zich toegeëigend had. Partij trekkende van de helling der eeuw naar godsdienstige redetwisten, liet hij zijn gezag dienen ter bevestiging zijner meeningen, uitvloeiels zijner hartstogten. Hij voerde de hervorming in Engeland in; blind in zijne woestheid; niet bemerkende, dat de afschudding van het aloude godsdienstig gezag eene aanmoediging was voor de volken, om het nieuwe jak insgelijks af te werpen.

Van HENDRIK VIII dagteekent de eigenlijke vorming der partijen, die invloed oefenen op de twee volgende eeuwen. Iedereen weet hoe de ongeregelde hartstogten diens vorsten een zijn heerschzuchtig karakter, gerugsteunt door den geest van algemeenen opstand tegen de kerk, die zich op LUTHER'S stem door Europa verbreed had, de kerk van Engeland aan het pausselijk gezag ontrukten, en aan den Koning van Groot-Brittannië een nieuw pausschap opdroegen. De scheuring deed verscheidene aanzienlijke partijen ontstaan, partijen van wezenlijke oppositie: de eene niterst catholisch, de andere puriteinsch, welke de monarch eerst met zijne stem wilde bedwingen, en vervolgens in bloel en vlammen stortte. De afschaffing der kloosters en de geweldstreken, waarin HENDRIK VIII nooit karig was, verbitterden wijders een groot gedeelte der natie; brandstapel en beuk smoorden haar geschreeuw. De Koning zette de hervorming voort; hij dwong zijne onderdanen het gevaarlijke en enge pad, dat hij hun baande, te bewandelen, het tijdelijk zwaard en de geestelijke roede tevens zwaaiende; de nieuwe wereldlijke paus trof, meeloogenloos, en de catholieken, die aan het oppergezag van Rome getrouw gebleven waren, en de wederdoopende hervormers, en de Lohards; kortom allen, die niet het bijzondere geloof van HENDRIK VIII beleeden. Zoo veel barbaarschheden dwongen de natie tot zwijgen, maar tot een ongeduldig en verbitterd zwijgen, dat slechts op een gunstig oogenblik wachtte om der verborgen woede licht te geven.

(*) Elke partij koos onder hare tegenstanders de ellendigste en verachtste soort van menschen uit, om dertelver naam op hare geheele tegenpartij toe te passen. De geschandvleksten der Iersche scholliken waren de behouders van roovers en wilden, welke de groote wegen en bosschen onveilig maakten, en welke men Tories noemde. De laagste der calvijnisten waren de scholische Whiggamors, ossendrijvers, even woest als de Iersche Tories. De voorstanders van het onbeperkte koningschap noemden hunne vijanden Whigs. De vrienden der vrijheid gaven aan hunne tegenstanders den naam van Tories. In het slijk opgeraapte scheldnamen, die later erkende benamingen werden.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 19 Sept. 2 El 3 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim gevallen 0 D.
Den 20 Sept. 2 El 2 Palm 8 Duim; gewassen 2 Duim gevallen 0 D.

Advertentiën.

Getrouwd:

ARNHEM,
den 20sten September
1837.

J. G. LAVINO,
en
E. M. REISS
van Brussel.

Tot mijne en mijner kinderen bittere droefheid overleed he-
den mijne hartelijk geliefde echtgenoot **MARIAPETRONELLA GRAAT**, in den onderdom van
ruim 41 jaren.

ARNHEM,
den 16den September
1837.

C. F. WESSELINGH.

**BURGEMEESTER EN ASSESSO-
REN DER GEMEENTE VALBURG**
zijn van meening, om, onder nadere approbatie van de
Edel Groot Achtbare Heeren Gedeputeerde Staten dezer provincie, op
Woensdag den vierden October 1837, ten huize van de Wed.
BRUNNEN te Valburg, des voormiddags om elf uur,
bij inschrijving en onbod, uit te besteden:

**Den opbouw van eene geheel nieuwe school
te Valburg, met bijlevering van alle de
daartoe benodigde materialen,**

waarvan het bestek dagelijks, van 9 tot 12 uur, op het gemeente-huis
te **Slijk Ewijk** voor een ieder ter visie zal liggen.

Slijk Ewijk, den 19den September 1837.

De Burgemeester en Assessoren
GAIJMANS.

Aanbesteding.

Het **GEMEENTE BESTUUR** van **BRUM-
MEN** is van meening, op Maandag den 2den October 1837, des
middags 12 uren, aan het Logement *het Kromhout*, onder nadere appro-
batie van het Provinciaal Bestuur, in het openbaar aan te besteden:

**Benige reparaties aan het Spits van den
Kerktoeren te Brummen.**

Waarvan bestek en voorwaarden ter Secretarie en aan voornoemd
Logement ter inzage zullen liggen.

Brummen, den 18den September 1837.

Het Gemeente Bestuur voornoemd,
HOFFMAN

Burgemeester en Secretaris.

Verkoop van Vaste Goederen.

De definitive sijndici in het faillissement van **WILLEM
EVERT BROEKER**, gewezen Koopman en Grutier
te **Zutphen**, hiertoe behoorlijk geautoriseerd, zullen op Woensdag
den 27sten September 1837, bij inzetting en 14 dagen daarna, zijnde
Woensdag den 11den October, telkens 's namiddags om twee uren, bij
definitieve veiling, door het ministerie der te **Zutphen** residentende No-
tariissen **LULOFS** en **VAN LEBENSELS**, in
het Koffijhuis *het Zwijnshoofd* aldaar, in het openbaar doen verkoop-
pen, de navolgende **VASTE GOEDEREN**, tot voor
melden faillieten Boedel behoorende, te weten:

1°. Een Kapitaal **HUIS** en **ERF** met daarachter zijnden
STAL, voorts daartoe behoorenden, voor korte jaren geheel
nieuw opgetimmerden **GRUTMOLEN** en dito
TRAS en **LIJNMEELMOLEN**, alles bij en
aan elkander staande en gelegen binnen **Zutphen**, in de **Beu-
kerstraat V 450**, Kadastraal Sectie F, No. 1167, 1168 en 1169.

2°. Een hecht en sterk **PAKHUIS** en **ERF**, met daar-
onder zijnden **KELDER**, staande en gelegen als voren,
in de **Lange Hofstraat V, 892**, Kadastraal Sectie F, No. 2595.

3°. De **OPSTAL** van een overdekte **LOOTS** of
PAKHUIS, staande op Stads- of wel Rijksground, even
buiten de **Marschpoort te Zutphen, V, 1433**, Kadastraal Sectie
F, No. 2499.

4°. De **OPSTAL** van een vijfroedigen **ZAAD**- of
HOQIBERG, staande op Stads grond in de zoogenaam-
de **Hoven**, onder **Zutphen**, aan den **Vliegendijk**, Kadastraal
Sectie E, No. 163.

5°. De onverdeelde **HELT** aan den **OPSTAL** van
een zes roedigen **HOQIBERG**, mede op Stads grond
staande, in de voormelde **Hoven**, aan den **Straatweg** naar
Koorst, Kadastraal Sectie E, onder het No. 371.

6°. De **STOELEN** of **ZITPLAATSEN** in
het **Koffijhuis** *het Zwijnshoofd* aldaar, Bank H, No. 15.

Nadere informatiën, ook ten aanzien der
veilingconditiën, zijn te bekomen ten kantore
van voorszgde Notariissen.

De Notaris **A. DAALLEN**, residentende
te **Lent**, daartoe benoemd bij vonnis van de Regtbank
van Eersten aanleg, zitting houdende te **Nijmegen**, zal,
ten overstaan van het Vrederegert des kantons **Bemmel**, op Maandag
den 25sten September 1837, des namiddags ten 4 uren, ten huize van

Te **ARNHEM**, bij **C. A. THIEME**, Boekdrukker.

den logementhouder **Z. DERKSEN**, te **Lent**, op hoogen-
doen inzetteh, om 14 dagen later, terzelfder uur en plaats bij toeslag
te verkoopen:

1°. Eene **HOFSTEDTE**, bestaande uit **HUIS HOF**,
BOOMGAARD, **WEL** en **BOUWLAND**,
groot te zamen 1 Bunder en 94 Roeden, staande en gelegen on-
der **Bemmel, de Bonduit** gen. amd.

2°. Een stuk **LAND**, zijnde deels **PAS**, deels **BOOM-
GAARD**, groot 1 Bunder 16 Roeden en 30 Ellen; mede
gelegen onder **Bemmel**, bezwaard met eene Erfpacht, groot 12

Nadere informatiën zijn te bekomen ten
kantore van den Heer Procureur **J. A. P. POOL**, te **Nijmegen** en van voornoemden
Notaris.

Oproeping van Crediteuren.

De Crediteuren in de failliten boedel van **LOUIS YST-
DOR**, te **Arnhem**, worden opgeroepen om te verschijnen op het
Hof van Justitie, te **Arnhem**, op **Vrijdag den 19den October 1837**,
des morgens ten elf uur, ten einde, des verkiezende, aan den Heer
Regter-Commissaris, hunne vorderingen in te dienen, en dezelve
te afrmieren, zoo mede om te vernemen het verslag ten aanzien van
denzelven boedel.

Namens den heer Regter-Commissaris
De Griffier bij de Regtbank van Eersten aanleg,
zitting houdende te **Arnhem**,

J. J. VAN ROSSUM.

Te Huur,

Tegen den 22sten Februarij, Aachttienhonderd acht en dertig: De **WAA-
TERKORENMOLEN**, met **HUIS BEESTE-
STALLINGEN** benevens **HOF, TEEL**, **WEL**
en **HOOLANDEN**, gelegen onder **Laagsoeren**.

Nadere informatiën te bekomen bij den
Eigenaar op **Laagsoeren**, liefst in persoon of
bij gefrankeerde brieven.

Probate Eksteroog-Pleisters.

Deze bij nitstek heilzame Pleisters, welke de Lijders volkomen herstel-
len, en waarvoor geene betaling verlangd wordt, alvorens men geheel
genezen is, zijn te bekomen bij

SONONER, van **Tijrol**,
in het **Hôtel der Nederlanden te Arnhem**

** Door **BROESE** en Comp., te **Breda**, zijn de volgerd
de **WERKEN**, ten dienste van het onderwijs, uitgegeven:
J. BOSCHA, Hoogleeraar aan de **K. M. Akademie**, *Hand-
leiding tot de Krijgsgeschiedenis voor Nederlandsche Militairen*.

Dit werk is van den volgenden inhoud als:

Oude Krijgsgeschiedenis. — Krijgsgeschiedenis der middeleeuwen. —
Nieuwe krijgsgeschiedenis. — Schets der krijgsgeschiedenis van de
Nederlanden. — (1. Het Romeinsche tijdvak.) — (2. Tijdvak der
middel-eeuwen.) — (3. Het Spaansche tijdvak. — (4. Het tijdvak
der Fransche oorlogen, van het sluiten van den **Munsterschen Vre-
de** tot den **Veldslag van Waterloo**.)

*Schets der Algemeene Geschiedenis en van die
des Vaderlands*, ten dienste vooral der Adspiranten tot Kadets bij
de Koninklijke Militaire Akademie. Derde druk.

In het geachte Maandwerk *Nieuwe Bijdragen ter bevordering van
het Onderwijs en de Opvoeding*, voor November 1831, leest men
over dit werk het volgende: « Ons is geen beknopter handlei-
« ding tot de Algemeene en Vaderlandache Geschiedenis bekend,
« welke wij aan de Onderwijzers, die zich tot het verkrijgen van
« den twee ten rang willen voorbereiden, noch ook aan de hoofd-
« den van kostscholen die eenen geschriften leidraad voor
« onderwijs der geschiedenis verlangen, met meer raimte dan
« het zoo even aangekondigde werk, zouden durven aanbevelen.»

Mr. G. DORNSEIFFEN, *Handboek der Algemeene
Geschiedenis*, bevattende: 1ste deel Geschiedenis der Oostersche Vol-
ken, 2de deel Grieken, 3de deel Romeinen, 4de deel Middeleeuwen,
5de deel, in 2 stukken, Nieuwe Geschiedenis.

*Handleiding tot de Algemeene
Geschiedenis*, voor het onderwijs in de Gymnasiën, 5 stukken, in de-
zelfde volgorde als het Handboek.

Gelijktijdig Overzicht der voor-
naamste Vorsten van Europa, van den jare 800—1836. In vier Ta-
bellen, op groot drukpapier.

A. A. VAN HEUSDEN, Leeraar aan de **K. M. Akad-
emie**, *Leerboek der Aandrykskunde*, ten dienste van hen die zich
tot de lessen bij de Koninklijke Militaire Akademie wenschen voor te
bereiden.

MEIER HIRSCH, *Versameling van Voorbeelden,
Formulen en Vraagstukken uit de Letterrekening en Stelkunst*. Dit
het Hoogduitsch vertaald door **G. HAMAKERS**. In een
deel compleet.

Voor de hooge verdiensten van dit werk, hetwelk een volledige
verzameling van Voorbeelden, Formules en Vraagstukken met
regt mag genoemd worden, is, dat er reeds vier Hoogduitsche
uitgaven van bestaan, en dat hetzelfde tevens zoowel in het **Eng-
elsch** als in het **Fransch** is vertaald geworden.

Nieuwe Stellen Figuren, in blik vervaardigd, behoorende tot de
gande Snijding der vlakken; voorkomende in het tweede deel, eerste
afdeeling van **LA CHAIX**, Beginaelen, des Meekunst, in
een doos.